

high level of psycho-emotional distress (73.2% PTSD, 50% anxiety and depression), which underscores the necessity of immediate clinical intervention.

Thus, the formed identity of Ukrainian adolescent refugees, while exhibiting a high level of integration, remains under significant pressure from traumatic factors, which critically necessitates systemic and comprehensive psychological support. The conclusions of the work confirm the need to implement multi-level resilience-building strategies, which must include the early diagnosis of identification disorientation and emotional distress (specifically, through school screening), psychoeducation, and family involvement.

Directions for further research include studying the long-term impact of multiculturalism on the transformation of the regional and ethnic identity of adolescent refugees, as well as the development and empirical testing of differentiated psychological assistance programs that would take into account the revealed gender peculiarities of emotional involvement and adaptation mechanisms.

Бородай Я. О.
Науковий керівник: к. психол. н., доц. Книш А. Є.
НТУ «ХП»

КОУЧИНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ УДОСКОНАЛЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ

Актуальні тенденції в освіті вимагають зміни педагогічної позиції викладача від транслятора до фасилітатора (коуча, тьютора, ментора), що фокусується на здобувачах освіти, а не лише на змісті. Замість простої передачі знань, викладач стає провідником, який допомагає здобувачу освіти самостійно знаходити, аналізувати інформацію та формувати власні висновки. Педагогічний працівник потребує постійного удосконалення педагогічної майстерності в когнітивній, емоційній та мотиваційній сферах своєї діяльності. Підтримка фокусу на комунікаціях, партнерстві та емоційному інтелекті є критично важливою для викладача, адже саме ці компетенції визначають конкурентоспроможність у сучасному професійному середовищі.

Розвиток педагогічної майстерності викладачів ускладнюється недостатньою ефективністю традиційних методів підвищення кваліфікації та потребує розвитку рефлексії, комунікації, саморегуляції. Інноваційні підходи – неформальна освіта, розвиток критичного мислення і акцент на особистісних якостях – стають ключовими для підготовки педагогів до сучасних освітніх викликів.

Актуальність коучингу зумовлена його здатністю ефективно підтримувати професійне зростання педагогів. На відміну від традиційних методів, коучинг орієнтований на досягнення конкретних, вимірюваних результатів у кар'єрі та житті, допомагаючи знайти власні шляхи розв'язання проблем.

Коучинг є потужним інструментом розвитку педагогічної майстерності, що фокусується на розширенні можливостей викладача для досягнення професійних цілей. Він допомагає викладачам розкрити свій потенціал, впроваджувати нові методики та підвищувати якість викладання, спонукаючи педагога аналізувати власні дії, методи, результати та емоції, допомагаючи усвідомити сильні сторони та зони росту, що є основою для професійного розвитку. Завдяки зосередженню на особистих цілях викладача та його внутрішніх ресурсах, коучинг мотивує до безперервного навчання, пошуку нових підходів та впровадження інновацій. Через відпрацювання технік активного слухання, постановки запитань та зворотного зв'язку, викладачі вчаться ефективніше взаємодіяти з студентами та колегами.

Незважаючи на потенціал, коучинг ще недостатньо інтегрований у системи підготовки та безперервного професійного розвитку педагогічних працівників. В умовах освітніх реформ існує нагальна потреба у викладачах, які можуть не лише навчати, але й мотивувати, керувати та розвивати здобувачів освіти як майбутніх лідерів, для чого коучинг є ідеальним інструментом.

Завдяки коучингу педагогічні працівники стають більш впевненими у своїх діях, здатними до самостійного навчання та адаптації. Коучинг, як інноваційна освітня технологія, є ефективним інструментом для модернізації

викладацької діяльності та підвищення якості освіти загалом, адже він розвиває не лише знання, а й ключові навички XXI століття.

Борщ К. С.
Науковий керівник: д. пед. н., проф. Ігнатюк О. А.
НТУ «ХП»

ЦІНІСНО-СМИСЛОВІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОФЕСІЙНОГО ВИБОРУ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ПСИХОЛОГА

Актуальність проблеми професійного самовизначення психологів набуває особливої значущості не тільки в умовах соціально-економічних змін України, а й воєнного стану сьогодення, що зумовлює потребу у фахівцях, здатних ефективно працювати з викликами сучасності.

Мета роботи полягає в розкритті ролі та змісту мотиваційно-ціннісного компонента професійного вибору майбутніх психологів.

Прийняття рішення щодо обрання професії в цій фаховій сфері в сучасних умовах передбачає високий рівень усвідомлення його наслідків. У цьому контексті особливого значення набуває аналіз внутрішніх ціннісно-смислових орієнтацій, мотивів, якостей особистості, моральної свідомості та відповідальності. Зазначені чинники є ключовими для оцінки психологічної готовності до складних професійних викликів, що супроводжуються високим рівнем стресу та емоційного напруження, з якими стикається психолог у своїй діяльності.

Здатність витримувати інтенсивні емоційні стани клієнтів, які переживають значні втрати, відчуття безвиході, безпорадності, невизначеності, страху, болю та горя, ґрунтується на глибокому усвідомленні професійного покликання та сприйнятті психологічної діяльності як служіння іншій людині.

Гуманістична спрямованість професії сприяє виходу за межі егоцентричних інтересів, формує основу психологічної стійкості та витримки, необхідних для того, щоб стати опорою для особи, яка потребує допомоги.